

Er livet det hele værd?

Vi starter som lille, og hvis vi er heldige, så bliver vi store. Hele livet jager vi efter det næste trin, når jeg bliver 7 år, så vil jeg det og det. Så bliver man 7 år og nu er det mål at blive 10 år, og det kan ikke komme hurtigt nok.

Derefter ønsker man at blive teenager og så at blive konfirmeret. Nu er der igen nye mål, nemlig at blive 18 år og kunne bestemme og gøre lige det, der passer en, uden at skulle spørge nogen til råds.

Nu går det stærkt, man får måske uddannelse og bliver etableret med familie, og nu er det ikke ens egne drømme, men en hel families drømme, der skal tages vare på.

Inden man ser sig om, er man 40 og så 50 og 60 og over halvdelen af ens måske mulige liv, er ved at være overstået.

Man jager og jager og glemmer måske, det man rigtig godt kunne tænke sig, for man tror, det kan man jo altid gøre senere. Ja, måske, men det er nu bedre at sadle i dag og ikke vente til i morgen, hvis det er muligt.

Livet er lige her og nu. Jeg mener ikke, man skal gemme for meget til senere, eller til natten, som vi bekendt ved, kan ende med at det bliver katten, der får glæde af det.

Det vigtigste ved livet er, tror jeg, at man fylder det helt ud, med alt det som kan fyldes på livet.

Prøve at turde, prøve at bruge sig selv, prøve at give sig selv udfordringer, prøve at lære noget nyt, prøve at udfordre sig selv og sine omgivelser. Man bliver aldrig for gammel til at blive brugt, og kun ved at blive brugt, mærker man, at man lever.

Den lille Vintergæk eller Erantis og Krokus, de prøver og trodser vejr og vind, de kæmper som gale for at komme op og frem i lyset. De kæmper til glæde for os alle, de bringer bud, det er det hele værd, de vil, og det vil vi i Inner Wheeler også gerne.

Vi har kun et liv, vi ved ikke, hvor langt det vil blive, men hvis vi lever i hverdagen, og bruger hver dag 100%, så oplever vi en glæde ved livet, og at vi, når vort liv rinder ud, forhåbentligt kan sige: "Det var det hele værd".

Benedikte Ehlers

DISO D45